

Arrest

nr. 217 238 van 28 februari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WEYERS
Vrasenestraat 19/8
9120 BEVEREN-WAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Letse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 oktober 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WEYERS en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 19 juli 2006 dient de moeder van de verzoekende partij voor zichzelf en voor haar op dat moment minderjarige zoon (zijnde de verzoekende partij) een aanvraag tot vestiging in, in functie van de Belgische echtgenoot van de moeder. Hierop wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving (E-kaart). Later wordt zij in het bezit gesteld van een document ter staving van duurzaam verblijf (E+ kaart).

1.2 Tussen 28 februari 2014 en 11 augustus 2016 loopt de verzoekende partij meerdere strafrechtelijke veroordelingen op.

1.3 Op 10 oktober 2018 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing, die op 16 oktober 2018 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“(…) Mijnheer

naam : G(…)

voornaam : K(…)

geboortedatum : (…)

geboorteplaats: (…)

nationaliteit: Letland

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 02.07.2006 kwam u met uw moeder (K(…) I(…), geboren te (…) op (…), nationaliteit: Letland) naar België.

Op 19 07 2006 diende u een “Aanvraag tot vestiging als stiefzoon” (bijlage 19) in. Deze aanvraag werd ingediend op basis van de echtgenoot van uw moeder, V(…) W(…) L(…) P(…), geboren te (…) op (…), van Belgische nationaliteit. Zij waren op 24.03.2006 te Karsava (Letland) in het huwelijk getreden.

Op 19.12.2006 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 25.09.2013 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van wederrechtelijke vrijheidsberoving en opzettelijke slagen of verwondingen.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 28.02.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel van 5 jaar behalve de voorhechtenis daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke slagen of verwondingen te hebben toegebracht, de slagen of verwondingen hebbende hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolg gehad, het misdrijf gepleegd zijnde tegen een persoon met wie u samenleeft of samengeleefd heeft en met wie u een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft; aan belaging; aan een woning te zijn binnengedrongen hetzij met bedreiging of geweld tegen personen hetzij met braak, inklimming of valse sleutels, aan opzettelijke slagen of verwondingen tegen een minderjarige; aan opzettelijke slagen of verwondingen, het misdrijf gepleegd zijnde tegen een persoon met wie u samenleeft of samengeleefd heeft en met wie u een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft. Deze feiten pleegde u tussen 01.06.2012 en 23.09.2013.

Op 28.02.2014 werd u vrijgesteld.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 04.11.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan belaging en aan opzettelijke slagen of verwondingen. Deze feiten pleegde u op 27.06.2014 en op 26.07.2014.

Op 31.05.2016 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven of om de vlucht te verzekeren; aan diefstal met geweld of bedreiging.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 11.08.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal op heterdaad betrapt, geweld of bedreigingen te hebben gebruikt om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was; aan diefstal, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was. Deze feiten pleegde u op 29.05.2016 en op 30.05.2016.

De feiten waarvoor u werd veroordeeld zijn uitermate ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan normen en waarden. U maakte zich schuldig aan 2 gewapende overvallen waarbij u er niet voor terug deinsde om hierbij geweld te gebruiken. U hield geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam. Feiten als deze kunnen traumatische gevolgen hebben voor de slachtoffers. U handelde met het oog op makkelijk geldgewin. U werd eveneens 2 maal veroordeeld voor feiten van belaging en opzettelijke slagen of verwondingen. U toonde geen enkel respect voor de psychische en fysieke integriteit van uw slachtoffers.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 11.08.2016 blijkt dat volgens deskundig psychiater N. D(...) bij u overwegend aanwijzingen zijn van een Cluster B persoonlijkheid van het gepsychopathiseerde type. In de omgang zou u een oppervlakkig conformerende indruk maken. Ondanks uw schijnbare interactionele vlotheid zou u evenwel weinig emotionele diepgang vertonen en beperkt psychologisch toegankelijk blijken. Normbesef en gewetensfunctie blijven volgens de deskundige falen. Tot slot zouden er volgens de deskundige geen behandelvoorstellen zijn nu u geen vragende partij bent voor verandering en u zich boven iedere vorm van autoriteit plaatst.

U lijkt geen lessen te trekken uit uw veroordelingen en u blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk gedrag komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke agressieve en criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 05.02.2018 vulde u samen met de migratiebegeleider de vragenlijst in. U verklaarde dat uw moedertaal Lets is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en/of schrijven en dat u Russisch, Lets en Duits kan spreken en lezen; dat u sinds 2006 in België bent; dat u niet in het bezit bent van uw reisdocumenten; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...)straat (...) te Antwerpen; dat u niet getrouwd bent in België en er geen duurzame relatie heeft; dat uw moeder (K(...)) I(...)), uw stiefvader (V(...) W(...)), uw stiefbroer (V(...) M(...)) in België verblijven, (...)plaats (...) te Boom; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u niet getrouwd bent in uw land van herkomst of in een ander land dan België en dat u er geen duurzame relatie heeft; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen diploma heeft; dat u verschillende jobs heeft gehad via verschillende interimkantoren en dat u reeds 2 jaar heeft gewerkt; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet wil terugkeren naar uw land omdat u hier bent opgegroeid, alle kennissen hier wonen en geen kennissen of familie heeft in Letland. U voegde de volgende bijkomende elementen toe: resultaten onderwijskiezer; vakantieberekeningen; toekenning startbonus; werkloosheidsbewijs (C4); 2 loonbrieven van de BVBA D(...); aanvraag voor de betaling van de startbonus; attest afgeleverd voor de betaling van de startbonus; individuele rekening 2010; werksituatie (vrij ingeschreven werkzoekende, niet werkend); arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid (Konvert interim); overeenkomst voor uitzendarbeid (RITMO); loonfiches; aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen - inkomstenjaar 2010 - aanslagjaar 2011; loonbrieven en een met de hand geschreven brief van uw moeder.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U hebt geen gezin gesticht op het grondgebied. Uw moeder, K(...) I(...) (geboren op (...), recht op verblijf, van Letse nationaliteit), uw stiefvader, V(...) W(...) (geboren op (...), van Belgische nationaliteit) uw stiefbroer, V(...) M(...) (geboren op (...), van Belgische nationaliteit), zijn woonachtig in België. Uw moeder kwam tot 30.05.2017 op bezoek in de gevangenis. Uw stiefbroer en uw stiefvader komen niet op bezoek in de gevangenis (bezoekerslijst tot 18.07.2018). U woonde niet met hen op hetzelfde adres voor u in de gevangenis belandde. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens. EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. In casu moet worden vastgesteld dat u geboren werd op (...).1993 en dat u momenteel 25 jaar oud bent. Er is gebleken dat u zelfstandig kan functioneren aangezien u, voor u in de gevangenis belandde, alleen woonde. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. Het contact met uw vrienden kan onderhouden worden door gebruikte maken van de moderne communicatiemiddelen, desgewenst kunnen ZIJ u ook bezoeken. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. De contacten met familie en vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Letland of elders.

U bent op de leeftijd van bijna 13 jaar aangekomen op het grondgebied en u bent momenteel 25 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 12 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen. Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met het land van herkomst of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om zich in Letland te vestigen.

Daarenboven werd u reeds 3 maal veroordeeld voor gewapende overvallen, belaging en opzettelijke slagen of verwondingen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Het gegeven dat u een 2-tal jaar in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U kan zich niet beroepen op het feit dat u een economische binding zou hebben met België. De vaardigheden die u tijdens uw werk in België hebt opgepikt, zullen wellicht ook in Letland of elders van pas kunnen komen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. (...)

2. Over de rechtspleging

2.1 Op 5 februari 2019 maakt de verzoekende partij per fax een “*nota met opmerkingen*” en een bijkomend stuk 4 over. Ter terechtzitting van 7 februari 2019 legt de verzoekende partij opnieuw haar stukkenbundel neer, met daarbij ook het voormelde stuk 4 en een nieuw stuk 5.

Ambtshalve wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat de procedure voor de Raad van inquisitoriale aard is, waaruit onder meer volgt dat de mededeling van processtukken op vraag van de griffie gebeurt en niet op eigen initiatief van de partijen. Bijgevolg kan enkel met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken rekening worden gehouden. De voormelde nota met opmerkingen is echter niet zo’n stuk. De advocaat van de verzoekende partij erkent ter terechtzitting van 7 februari 2019 dat de procedureregels hem niet volledig bekend zijn.

Met betrekking tot het nieuwe stuk dat de verzoekende partij voor het eerst bij de op 5 februari 2019 ingediende nota voegt, met name een brief van 29 januari 2019 van de moeder van de verzoekende partij, wijst de Raad erop dat de procedureregeling niet voorziet dat, wanneer de Raad optreedt als annulatierechter, buiten de voorziene procedurestukken om nog nieuwe stukken worden neergelegd. De verzoekende partij zet ook niet uiteen op grond waarvan zij van mening is dat zij het betrokken stuk toch nog zou kunnen neerleggen en in het licht waarvan dit stuk precies relevant zou zijn. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot het ter terechtzitting neergelegde stuk 5.

Gelet op het bovenstaande worden zowel de nota met opmerkingen van de verzoekende partij als het voor het eerst bij deze nota neergelegde stuk 4 als het voor het eerst ter terechtzitting neergelegde stuk 5 uit de debatten geweerd.

2.2 Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op, daar de verzoekende partij nalaat enige juridische grondslag en wettelijke bepaling aan te wijzen waarop haar middel werd gebaseerd en dat zij geschonden acht.

3.2 Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State moet onder ‘middel’ worden begrepen, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitdrukkelijk aangeeft zich tegen de “*motivatie*” van de bestreden beslissing te richten. Vervolgens blijkt dat zij zich richt tegen specifieke onderdelen van de motivering van de bestreden beslissing. Bijgevolg blijkt uit de uiteenzetting van de verzoekende partij voldoende duidelijk dat zij een schending van de materiële motiveringsplicht inroept. Het verzoekschrift bevat dan ook wel degelijk een middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. De Raad merkt nog op dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen ook in staat is gebleken om zich te verweren tegen hetgeen de verzoekende partij heeft aangevoerd.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing.

Verzoeker kan wel Lets spreken (dialect), maar niet schrijven, en heeft dus onvoldoende kennis van de Letse taal om zich in de Letse maatschappij te integreren, en werk te vinden.

Verzoeker heeft tevens geen opleiding gekregen in België, waardoor hij in Letland werkgelegenheid zou kunnen vinden.

Er wordt dus onvoldoende rekening gehouden door de DVZ met zijn economische situatie.

Verzoeker is hier opgegroeid, alle kennissen wonen hier, alle familie woont hier.

Verzoeker verblijft sedert zijn 13 jaar in België en is nu 25 jaar oud.

Er wordt dus door DVZ onvoldoende rekening gehouden met zijn familiale situatie.

In het land van herkomst van verzoeker, Letland, heeft verzoeker geen enkele familie, geen kennissen. Hij heeft geen enkele band met Letland. Sedert zijn aankomst in België in 2006, was er geen enkel contact meer met zijn moederland.

Er wordt dus onvoldoende rekening gehouden met het feit dat er geen enkele binding meer is met zijn land van oorsprong.”

4.2 De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 44bis van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“(…) § 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

(…) § 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het geheel niet ingaat op de motivering van de bestreden beslissing die betrekking heeft op de “*ernstige redenen van openbare orde*” zoals voorzien in artikel 44bis, § 2 van de vreemdelingenwet, zodat zij deze motivering niet betwist.

De verzoekende partij gaat echter wel in op de motivering in het kader van artikel 44bis, § 4 van de vreemdelingenwet, het zogenaamde socio-economisch onderzoek.

Zij voert vooreerst aan dat zij wel Lets (dialect) kan spreken, maar niet kan schrijven, en dus onvoldoende kennis van de Letse taal heeft om zich in de Letse maatschappij te integreren, en werk te vinden. Daarnaast geeft zij aan dat zij geen opleiding heeft gekregen in België, waardoor zij in Letland werkgelegenheid zou kunnen vinden. Zij stelt dat door de staatssecretaris dus onvoldoende rekening wordt gehouden met haar economische situatie. Met betrekking tot het eerste element stelt de Raad vast dat de staatssecretaris in de bestreden beslissing aangeeft dat de verzoekende partij verklaarde (onder meer) Lets te kunnen spreken en lezen. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in de op 5 december 2018 in het kader van haar hoorrecht ingevulde vragenlijst op de vraag “*Welke andere talen spreekt u / kunt u lezen*” inderdaad (onder meer) Lets antwoordde. Nergens in het kader van haar hoorrecht heeft de verzoekende partij echter verklaard dat zij slechts een dialect van het Lets zou spreken en dat zij de Letse taal niet kan schrijven. Nochtans blijkt uit de “*DID/Nota*” van 9 februari 2018 dat de verzoekende partij verschillende redenen aangeeft waarom zij niet begrijpt wat zij in Letland “*zou gaan doen*”. Ook de moeder van de verzoekende partij vermeldt in haar brief van 8 februari 2018, die werd neergelegd in het kader van het socio-economisch onderzoek, meerdere redenen waarom haar zoon zich niet opnieuw in Letland zou kunnen vestigen. Noch de verzoekende partij noch haar moeder vermelden in dit verband dat de verzoekende partij niet op een behoorlijke manier Lets spreekt, en dat zij de taal niet zou kunnen schrijven. Ook in haar verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot een loutere bewering, zowel wat betreft haar kennis van het Lets als met betrekking tot de invloed van deze kennis op het vinden van werk. Hiermee kan zij dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling van de staatssecretaris. Met betrekking tot het tweede element wijst de Raad erop dat, zoals ook werd weergegeven in de bestreden beslissing, de verzoekende partij in de voormelde vragenlijst verklaarde geen diploma te hebben. Tevens wordt in de bestreden beslissing, in overeenstemming met de door de verzoekende partij voorgelegde stukken, vastgesteld dat de verzoekende partij verschillende jobs heeft gehad via verschillende interimkantoren en reeds twee jaar heeft gewerkt, en niet gewerkt heeft in haar land van herkomst of een ander land dan België. Daarna oordeelt de staatssecretaris echter dat het gegeven dat de verzoekende partij een tweetal jaar in België heeft gewerkt, niets afdoet aan het feit dat zij een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde, en dat zij zich niet kan beroepen op het feit dat zij een economische binding zou hebben met België. Tevens geeft de staatssecretaris aan dat de vaardigheden die de verzoekende partij tijdens haar werk in België heeft opgepikt, wellicht ook in Letland of elders van pas kunnen komen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet kan voorhouden dat de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met haar economische situatie. Ook maakt zij niet aannemelijk dat de opgenomen motivering niet voldoende zou zijn. Zoals hoger reeds gesteld, betwist zij immers niet dat zij een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Ook gaat zij in het geheel niet in op de vaststelling van de staatssecretaris dat de vaardigheden die zij door te werken in België heeft opgepikt, wellicht ook in Letland (of elders) van pas kunnen komen.

Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat zij in België is opgegroeid, alle kennissen hier wonen en alle familie hier woont, en dat zij sedert haar dertien jaar in België verblijft en nu 25 jaar oud is. Zij stelt dat door de staatssecretaris dus onvoldoende rekening wordt gehouden met haar familiale situatie. De Raad stelt echter vast dat door de staatssecretaris uitgebreid wordt ingegaan op de familiale situatie en op het feit dat de verzoekende partij reeds 12 jaar in België verblijft. De staatssecretaris zet uiteen waarom hij oordeelt dat het bestaan van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet is aangetoond, en tevens waarom de inmenging in haar privéleven geen schending van het voormelde artikel 8 uitmaakt. De in de bestreden beslissing opgenomen gegevens beantwoorden aan wat de verzoekende partij zelf heeft verklaard en aan de stukken van het administratief dossier. De verzoekende partij laat na concreet in te gaan op de motivering van de gemachtigde en beperkt zich loutere beweringen dat “*alle kennissen*” en “*alle familie*” hier zouden wonen. Met dit betoog kan zij dan ook geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de staatssecretaris.

Ten slotte geeft de verzoekende partij aan dat zij in haar land van herkomst, Letland, geen enkele familie en kennissen heeft, dat zij geen enkele band met Letland heeft en dat er sedert haar aankomst in België in 2006, geen enkel contact met haar moederland meer was. Zij stelt dat door de staatssecretaris

dus onvoldoende rekening wordt gehouden met het feit dat er geen enkele binding meer is met haar land van oorsprong. De Raad stelt vast dat de staatssecretaris uitdrukkelijk motiveert in het licht van de binding die de verzoekende partij heeft met België én met het land van herkomst. Hij oordeelt dat niet is gebleken dat zij een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. Daarnaast stelt hij vast dat evenmin een situatie is gebleken waarin de verzoekende partij geen enkele binding met haar land van herkomst zou hebben of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar haar land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. Ook op deze motivering gaat de verzoekende partij niet concreet in, zodat zij er geen afbreuk aan kan doen.

Gelet op het bovenstaande stelt de Raad vast dat de verzoekende partij met haar betoog niet aannemelijk maakt dat de motivering van de staatssecretaris met betrekking tot de economische en familiale situatie van de verzoekende partij en met betrekking tot haar binding met Letland, onjuist, onvolledig of kennelijk onredelijk zou zijn. Zij geeft in haar verzoekschrift slechts aan het niet eens te zijn met de vaststellingen van de staatssecretaris, maar dit volstaat niet opdat een schending van de materiële motiveringsplicht zou voorliggen. Zij geeft met haar kritiek blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, maar het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt de Raad uit tot een opportuiniteitsonderzoek. Dit behoort echter niet tot zijn bevoegdheid als annulatierechter.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

4.3 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE